

Snažím se být spokojeny, říká Kepka

Přestože má Ondřej Kepka na kontě řadu rolí, autor-
sky se podílel jako fotograf na několika publikacích,
režuruje filmy i divadelní inscenace, divákům se za-
psal do paměti především jako Honzík z pohádkové-
ho seriálu Arabela. Před několika dny oslavil třicáté
třetí narozeniny.

ČLOVĚK

■ VLADIMÍR ROGL

**První série Arabely se natáče-
la téměř před čtvrt stoletím. Tu-
šil jste tenkrát, že jednou bude-
te sám režisovat?**

Netušil. To, že bych se někdy
mohl věnovat režisérské profes-
si, mne nenapadlo. Herectví
jsem ovšem dělat chtěl.

**Vyrůstal jste v umělecké ro-
dině, musel jste tedy tušit, co
taková práce obnáší. Co vás při-
tahovalo nejvíc?**

Zvláštní vůně prostředí.
Když je klukovi devět deset let,
nemůže vnímat plnou odpo-
vědnost nebo odbornost profes-
se. Nemohu tedy mluvit o hlubokém
vztahu k herectví. Vůně prostředí,
pestrost, barvy, dynamika a různorodost
mne ale lákaly už tehdy. Viděl jsem,
že máma (*Gabriela Vránová, pozn. red.*)
je neustále někde jinde, jednou v televizi,
jindy v divadle, že její práce není
monotónní. To mne tehdy na herecké
práci bavilo. A také všichni ti
ohromní lidé, kteří byli kolem.
Už jako sedmiletý kluk jsem se
setkal s plejádou fantastických
herců.

**Za vaše rozhodnutí stát se
hercem a režisérem tedy vlastně
„může“ rodina?**

Samozřejmě, ale rodina se
mnou nikdy nemanipulovala

a v ničem mi nebránila. Jistě
však je, že umělecké prostředí,
ve kterém jsem se pohyboval dí-
ky mámě a strýci Jaroslavu Kep-
kovi, mne ovlivnilo. Už v šesti
letech mne režisér Bělka obsa-
dil do těžké úlohy v inscenaci
Tetinka, která mě pak vlastně
nasměrovala dál.

**Okusil jste roli herce, je práce
režiséra zajímavější?**

Je úplně jiná. Vždycky ří-
kám, že herec žije příběh, který
režisér vymýšlí. Režisér je kon-
struktor, stavitel a architekt pří-
běhu, ale herec tento příběh di-
vákovi přináší - je také jediný,
kdo ho opravdu prožívá. V tom
je základní rozdíl. Když děláte
režii, máte pocit, že jste auto-
rem a hlavním dirigentem, ale
aktérem přímo nejste. Kdežto
herec tím aktérem přímo je. He-
rec má ten dar, že může alespoň
na chvíli žít několik životů.
Proto je tato práce nádherná.

**Loni v září jste se dostal v pl-
zeňském Divadle Josefa Kajta-
na Tyla k režii operety *Bocca-
ccio od Franze von Suppého*.
Jaká to byla práce?**

K mému překvapení jsem zji-
stil, že problémy, které jsem
očekával, nebyly až tak zásadní.
Nebyl pro mne problém se
přenést do pozice divadelního
režiséra a dokonce nebyl ani
problém se spřátelit s žánrem

„Jako dítě jsem chtěl být hercem. Nenapadlo mne, že bych se mohl věnovat režii,“ tvrdí Ondřej Kepka - Honzík ze seriálu Arabela.

Foto archiv

operety. Rozpory mezi režii fil-
movou a operetní jsem zvládnul,
ale narazil jsem na jinou
zvláštnost - jak se sladit s režii-
mem operetního divadla. Přijde
cizí člověk, který nezná ani sou-
bor, ani město a nakonec ani di-
vadlo. Ví jen, že se jedná o dob-
rou scénu. Obsazuje lidi, které
nezná a teprve během práce
objevuje jejich klady a zápory,
zjišťuje jaké jsou jejich zvláštní
vztahy a tak dále. Zvládnout to-
to zázemí bylo daleko těžší než
vlastní režie. Každopádně mne
však tato práce velice zaujala.

Čím se zabýváte teď?

Na začátku příštího roku
bych měl točit televizní film Sta-
rá láska nerezaví. Scénář jsem
napsal podle divadelní hry Ber-
narda Sladea. Je to břitká kome-
die odehrávající se v Americe
šedesátých a osmdesátých let.
Budeme mít v atelieru postave-
ný celý patrový hotel s halou,
recepčí, restaurací, pokoji, kou-
pelnami a podobně. Bude to za-
jímavá práce - až dosud jsem
většinou točil ve skutečném
prostředí a ne v atelieru. Bude
to současně i sedm zajímavých

hereckých příležitostí. Zatím
však nemohu prozradit pro ko-
ho, protože ne všichni herci už
o tom ví.

A další filmy?

Shodou okolností jsem ne-
dávno pár věcí dokončil. V pro-
sinci poběží v České televizi
v cyklu Předčasná úmrtí celove-
černí dokument o Olze Schein-
pflugové. Dokončil jsem i doku-
ment Závory až do nebe, což je
portrét Táni Fischerové a jejího
postiženého syna Kryštofa. Je
to vesele neveselý příběh jejího
života.

**Před časem jsem viděl váš
film o Evě Bosákové. Ženy, zdá
se, vás přitahují?**

To je náhoda. Ale aby těch
žen nebylo málo, tak jsme s má-
mou natočili v Ostravě dva díly
poetického cyklu Hlasů poezie.

**Jste spokojen se svým
životem?**

Snažím se být! Přeji i ostat-
ním, aby byli spokojeni a aby si
v tom současném, stále víc a víc
přetíženém světě zachovali
chladnou hlavu, vlastní rozum
a dokázali se orientovat v tom,
co je dobro a co zlo.